

عنوان مقاله:

جایگاه «نور و حقیقت محمدی» در دیوان سید عمادالدین نسیمی

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 16، شماره 62 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

نرگس اصغری گوار - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین و زیباترین ویژگی های عرفان اسلامی حقیقت محمدیه است و مراد از آن به اصطلاح متصوفه و عرفا، ذات احدیت به اعتبار تعیین اول و مظهر اسم جامع الله است. این حقیقت به عنوان مبدا و معاد، شالوده نظام آفرینش، نخستین وجود منبسط و تجلی حق، سبب حدوث و بقای عالم، واسطه حق و خلق و غایت نظام هستی معرفی شده است. سایر اصناف موجودات به دلیل خلقت متمایز با تفاوت مراتب از چکیده و عصاره آن نور اعظم به گونه ای بهره مند می شوند. دیگر انبیاء مظاهری از نبوت مطلقه حضرت محمد(ص) بشمار می روند و هر یک از پیامبران در حکم شعاعی از آفتاب دولت احمدی و از شئون و مراتب و فروع آن هستند. نسیمی از این آموزه ابن عربی یعنی حقیقت و نور محمدی استفاده نموده و آن را با نور فضل مطابقت داده است یعنی به جای حضرت محمد(ص)، فضل الله نعیمی استرآبادی بنیانگذار این فرقه را جایگزین کرده و بدین ترتیب استمرار سلسله انبیا را به نور فضل نسبت داده است. این تحقیق با نگاهی به دیوان سید عمادالدین نسیمی- موفق ترین شاعر فرقه حروفیه- به روش «تحلیل محتوا» به انجام رسیده است و هدف از آن بررسی برداشت این شاعر از حقیقت نور محمدیه است.

کلمات کلیدی:

نور محمدی، حقیقت محمدی، حروفیه، کلمه، فضل الله نعیمی، عمادالدین نسیمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311382>

